

La Casa Alta de les Eres

Calaf

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Carrer Francesc Macia nº 4. 08280 Calaf
Alçada: 669

Coordenades:

Latitud: 41.73111
Longitud: 1.5131
UTM Est (X): 376340
UTM Nord (Y): 4620991

Classificació

Número de fitxa: 08031 - 86
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Conjunt arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani
Segle: XVIII
Estat de conservació: Bo
Notes de conservació: S'hauria de fer un mínim manteniment a la façana.
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: 6410011CG7261S
Autoria de la fitxa: Jordi Seró i Ferrer. IN SITU Patrimoni i Turisme
Data de registre de la fitxa: dj., 19/11/2015 - 01:00

Descripció

Antiga masia integrada actualment al nucli urbà de Calaf. S'ubica al carrer Francesc Macià. És un dels edificis més interessants fora del nucli antic de Calaf i del seu eixample, ja que arquitectònicament, no connecta amb cap tipologia com les que podem trobar en aquests espais urbans, i representa doncs, un element singular dins la trama urbana de Calaf.

Està format per l'edifici principal, i dues construccions annexades per l'oest, que van ampliar el conjunt. Una d'aquestes conserva encara en la seva planta baixa, un femer amb volta de canó.

L'edifici principal, consta de planta baixa, dues plantes de pis i golfes. Els murs que estan arrebossats, estan fets de carreus de pedra ben treballats, essent visibles només les obertures i les cantoneres. La coberta és a dues vessants (nord-sud), amb teula àrab.

Presenta l'accés principal pel carrer Francesc Macià, a través d'una entrada que modificada, a la qual s'hi va incorporar maons als brancals. A la seva dreta, també s'hi va afegir posteriorment una entrada amb arc escarser de maons. A l'esquerra de l'entrada principal, s'hi va obrir un finestral rectangular.

A la planta de pis, hi observem tres balcons amb una senzilla barana de forja. A aquests s'hi accedeix per entrades amb brancals i llinda de pedra. Cal esmentar, que originalment, eren finestres, i posteriorment s'hi van afegir els balcons. A la següent planta de pis, trobem les mateixes obertures, amb les mateixes característiques, exceptuant les dues laterals que no es reconvertiren en balcons. Finalment, podem observar tres petites obertures quadrades a la zona de les golfes, amb brancals i llinda de pedra. Un senzill ràfec d'una filada, remata la façana.

La façana sud, es troba coberta per una ampliació més moderna que es va fer de l'edifici. Aquesta té carener cap a l'oest, amb teula àrab.

La façana posterior, tot i que no destaca estèticament, presenta alguns elements d'interès que ens traslladen a etapes constructives anteriors de l'edifici, i que són ben visibles a la part inferior de la façana. Cal esmentar-hi la gran llinda de fusta, ubicada quasi al nivell del sòl, fet que ens indica que el nivell del carrer era més baix. En aquesta mateixa alçada hi trobem una espitllera, i grans carreus ubicats a la cantonera. A la resta de la façana hi trobem finestres senzilles.

A principis del segle XX, s'hi construï a tocar de la casa, un edifici de planta rectangular, i coberta a una vessant, amb pedra segarrenca, que tenia funcions vinculades a activitats rurals. Cal destacar-hi l'ús de maons en les cantoneres i obertures.

Finalment, adossat amb aquesta darrera construcció, s'hi troba l'antic femer, avui reconvertit en habitatge en les plantes posteriors. És interessant la volta de canó amb rajola que s'ubica a la planta baixa, que tot i les transformacions que ha patit l'edifici, els seus propietaris van conservar. Cal destacar-hi els maons en les obertures, o la balustrada i l'escalinata d'obra, i l'obertura tapiada amb llinda de maons que donava al femer des de la façana posterior.

Història

Actualment es troba integrat dins del nucli urbà de Calaf, però fins als anys 50 del segle XX, estigué isolada, sense edificis al seu entorn, més enllà dels que es començaren a construir a mitjans del segle XIX, amb la urbanització del Passeig de Santa Calamanda. La seva arquitectura correspon a una edificació del segle XVIII, tot i que no es podria descartar que tingués uns precedents més antics. Cal fer esment que en un gravat del segle XVIII, on surten els edificis més destacats de Calaf, fora muralles es veu el que podria ser aquesta casa. Com a edifici rural, tenia altres edificacions annexes i una era, que desaparegueren amb la urbanització de l'actual carrer.

